

12. W **dwunastej kolejności**, odnośnie rzekomej możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego, Sąd miał się dopuścić naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego ze względu na nieprawidłowe wykonanie uprawnień przysługujących mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia oraz, wreszcie, naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
13. W **trzynastej kolejności**, odnośnie rzekomej możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania od udziałowców, Sąd miał się dopuścić naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały nie mieć mocy dowodowej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trenzasy Cables de Acero PSC, S.L.

(Sprawa C-458/16 P)

(2016/C 392/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trenzasy Cables de Acero PSC, S.L. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-441/12, *Trenzasy Cables de Acero PSC, S.L./Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa uznając za niedopuszczalny zarzut oparty na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa stosując błędne kryterium prawne przy ocenie drugiego żądania dotyczącego braku zdolności płatniczej i, co tym idzie, dopuszczalności skargi.
3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie dowodów, które miał w oczywisty sposób przeinaczyć, nie korzystając z nieograniczonego prawa orzekania i naruszając prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązek uzasadnienia.